

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn ה'דף of מסכת זבחים. Some of the topics we will learn about include:

שלא לשמן
If a Korban was brought for the sake of another Korban;
In most Korbanos it is כשר, valid;
But the owner has not fulfilled his obligation with it; and must bring another animal for the sake of the original Korban.

האשה שהביאה חטאתה או עולתה ומתה
After childbirth, a woman brings a חטאת and a קרבן. If she brings one קרבן and then dies, the Gemara discusses whether her heirs bring the second קרבן.

The Gemara contrasts
עולה ושלמים
Which are בא בנדב ובנדבה, they can be brought voluntarily, with
אשם
Which is brought for certain עבירות, and so בא בנדבה, it cannot be brought voluntarily.

A

שלא לשמן

האשה שהביאה
חטאתה או עולתה
ומתה

עולה ושלמים
בא בנדב ובנדבה

אשם
לא בא בנדבה

B The Gemara mentions the Halachos of various קרבנות including:

עולה כליל
A קרבן עולה is burned in its entirety;
שלמים
טעונין נסכין ותנופת חזה ושוק
A שלמים requires נסכים, wine libations, and the waving of the חזה ושוק;
לתודה
טעונה לחם
A קרבן תודה is accompanied by 40 breads.

B

עולה
כליל

שלמים
טעונין נסכין
ותנופת חזה ושוק

לתודה
טעונה לחם

- C** אשם שמתו בעליו
רועה
If the owner of a אשם dies, it grazes until it develops a מום, a blemish, and it is then sold, and the money is used to bring a עולה;
קרבן עולה;
- מנחה של שתופין
Partners cannot donate a מנחה a קרבן;
- תמורה של שתופין
Partners cannot make תמורה, an exchange, with their קרבן.
- יורשים קניא להו או לא
Whether heirs have an actual stake in the קרבן, so that they could receive atonement through it?

- C**
- אשם שמתו בעליו
רועה
- מנחה של שתופין
תמורה של שתופין
- יורשים קניא להו
או לא

1 So, let's review...

The Mishnah on ב דף' ruled
 כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן
 כשרים
 אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה
 All קרבנות that were slaughtered with the wrong intention
 are כשר, but their owner has not fulfilled his obligation.

ריש לקיש questioned this premise:
 אם כשרים הם ירצו
 ואם אין מרצין למה באין
 What is the rationale to differentiate between the validity
 of the קרבן and the owner fulfilling his obligation?

Now, ר' אלעזר answered
 מצינו בבאין לאחר מיתה
 שהן כשרין ואין מרצין
 We find קרבנות that are brought after their owner's death,
 as in the following Mishnah:

האשה שהביאה חטאתה ומתה
 יביאו יורשין עולתה
 עולתה ומתה
 לא יביאו יורשין חטאתה
 After childbirth, a woman brings a קרבן חטאת and a קרבן
 עולה.

If she brought her קרבן חטאת and then died, her heirs bring
 her קרבן עולה, but if she brought her קרבן עולה and then died,
 her heirs do not bring her קרבן חטאת.

ריש לקיש points out that if the owner is dead, the קרבן is
 valid, even though it certainly is not fulfilling the owner's
 obligation! Clearly, a קרבן can be valid even if it does not
 accomplish anything for their owner! So, too, a קרבן שלא
 לשמה can be valid, even if the owner does not fulfill his
 obligation.

1

כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן
 כשרים
 אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה

?

ריש לקיש

אם כשרים הם ירצו
 ואם אין מרצין למה באין

What is the rationale to differentiate
 between the validity of the קרבן
 and the owner fulfilling his obligation?

ר' אלעזר

מצינו בבאין לאחר מיתה
 שהן כשרין ואין מרצין

We find קרבנות that are brought after their owner's death,
 as in the following Mishnah:

האשה שהביאה חטאתה ומתה
 יביאו יורשין עולתה
 עולתה ומתה
 לא יביאו יורשין חטאתה

After childbirth, a woman brings a חטאת and an עולה.
 If she brought her קרבן חטאת and then died,
 her heirs bring her קרבן עולה.

But if she brought her קרבן עולה and then died,
 her heirs do not bring her קרבן חטאת.

If the owner is dead, the קרבן is valid,
 even though it is not fulfilling the owner's obligation!
 Clearly, a קרבן can be valid
 even if it does not accomplish anything for their owner!
 So, too, a קרבן שלא לשמה can be valid,
 even if the owner does not fulfill his obligation.

2 However, ריש לקיש replied

מודינא לך בעולה
דאתיא לאחר מיתה
אשם דלא אתי לאחר מיתה
מנלן

I agree regarding a קרבן עולה which can be brought after its owner's death. However, a אשם קרבן which cannot be brought after its owner's death, why is שלא לשמה valid?

Therefore, ריש לקיש cites the דרשה we mentioned on ב דף ב:
The Pasuk says

מוצא שפתיך תשמור ועשית
כאשר נדרת לה' אלהיך נדבה
אשר דברת בפיו

And the Gemara asks

האי נדבה
נדר הוא

We are referring to a נדר; why does the Pasuk call it a נדבה?

Therefore, we expound the Pasuk as follows:

אם כמה שנדרת עשית
יהא נדר

ואם לא נדבה יהא

If it is brought for its own sake, one fulfills his obligation,
but if not, then it is considered a נדבה and valid, but he
must bring another קרבן for his נדר.

2

However, ריש לקיש replied

מודינא לך בעולה
דאתיא לאחר מיתה
אשם דלא אתי לאחר מיתה
מנלן

I agree regarding a קרבן עולה which can be brought after its owner's death.

However, a אשם קרבן cannot be brought after its owner's death.

Why is שלא לשמה valid?

Therefore, ריש לקיש cites the דרשה we mentioned on ב דף ב:

The Pasuk says

מוצא שפתיך תשמור
ועשית כאשר נדרת לה' אלהיך נדבה

האי נדבה - נדר הוא

We are referring to a נדר; why does the Pasuk call it a נדבה?

Therefore, we expound the Pasuk as follows:

אם כמה שנדרת עשית

יהא נדר

ואם לא נדבה יהא

If it is brought for its own sake,
one fulfills his obligation,
but if not, then it is considered a נדבה and valid,
but he must bring another קרבן for his נדר.

3 The Gemara raises several difficulties with the premise of ר' אלעזר's premise in rejecting the answer of לקיש:

1.

אימא הבא בנדר ובנדבה

לייתי ולא לירצי

אשם לא לייתי כלל

The Pasuk refers to נדר ונדבה, voluntary קרבנות. Perhaps קרבנות like a עולה or שלמים, which can be brought voluntarily, are valid even when they do not fulfill the owner's obligation; but, a קרבן אשם, which cannot be brought voluntarily, should not be valid at all?

The Gemara answers that the Pasuk says

ושחט אותה לחטאת

And we expound

אותה לשמה כשרה

שלא לשמה פסולה

הא שאר קדשים

שלא לשמן כשרין

Only a קרבן חטאת is לשמה שלא לשמה; all other קרבנות are כשר.

3

1

**אימא הבא בנדר ובנדבה
לייתי ולא לירצי
אשם לא לייתי כלל**

The Pasuk refers to נדר ונדבה, voluntary קרבנות.
Perhaps קרבנות like a עולה or שלמים
which can be brought voluntarily, are valid
even when they do not fulfill the owner's obligation;

but, a קרבן אשם,
which cannot be brought voluntarily,
should not be valid at all?

ושחט אותה לחטאת

**אותה לשמה כשרה
שלא לשמה פסולה
הא שאר קדשים שלא לשמן כשרין**

Only a קרבן חטאת is לשמה שלא לשמה;
all other קרבנות are כשר.

4 The Gemara continues to ask

אימא הבא בנדר ונדבה
לייתי ולא לירצי
אשם ארצויי נמי לירצי

Perhaps the Pasuk only teaches us that קרבנות like a עולה or שלמים, which can be brought voluntarily, are valid even when they do not fulfill the owner's obligation. However, a קרבן אשם, which cannot be brought voluntarily, should even fulfill their obligation, even when brought שלא לשמה?

At first, the Gemara tries to derive this Halachah from a צד השוה:

עולה
כליל

A קרבן עולה has the stringency that it is burned in its entirety;

שלמים

טעונין נסכין ותנופת חזה ושוק

A קרבן שלמים requires נסכים, wine libations, and the waving of the חזה ושוק;

לתודה

טעונה לחם

A קרבן תודה is accompanied by 40 breads;

Therefore, we cannot derive the Halachos of a קרבן אשם from these קרבנות individually.

However, we can expound a השוה צד:

הצד השוה שבהן

שהן קדשים

ושחטן שלא לשמן כשר ואינו מרצה

אף אני אביא אשם שהוא קדש

ושחטו שלא לשמן כשר ואינו מרצה

Just as these קרבנות are valid לשמה, but their owner does not fulfill his obligation; so, too, even though a קרבן אשם is valid לשמה, its owner does not fulfill his obligation.

4

אימא הבא בנדר ונדבה
לייתי ולא לירצי
אשם ארצויי נמי לירצי

Perhaps the Pasuk only teaches us that קרבנות like a עולה or שלמים, which can be brought voluntarily, are valid even when they do not fulfill the owner's obligation.

However, a קרבן אשם, which cannot be brought voluntarily, should even fulfill their obligation, even when brought שלא לשמה?

The Gemara tries to derive this Halachah from a צד השוה

לתודה
טעונה לחם
A קרבן תודה is accompanied by 40 breads;

שלמים
טעונין נסכין ותנופת חזה ושוק
A קרבן שלמים requires נסכים, wine libations, and the waving of the חזה ושוק;

עולה כליל
A קרבן עולה has the stringency that it is burned in its entirety;

Therefore, we cannot derive the Halachos of a קרבן אשם from these קרבנות individually.

However, we can expound a השוה צד:

אף אני אביא אשם שהוא קדש ושחטו שלא לשמן כשר ואינו מרצה

הצד השוה שבהן שהן קדשים ושחטן שלא לשמן כשר ואינו מרצה

Just as these קרבנות are valid לשמה, but their owner does not fulfill his obligation; so, too, even though a קרבן אשם is valid לשמה, its owner does not fulfill his obligation.

5 However, the Gemara asks
 מה להצד השוה שבהן
 שהן באין בנדר ובנדבה
 All these קרבנות can be brought voluntarily. Perhaps
 regarding a אשם, קרבן אשם, which cannot be brought voluntari-
 ly, its owner does fulfill his obligation?

Therefore, the Gemara derives this from the היקש cited
 earlier on ד'דף':

The Pasuk says

זאת התורה

לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים

ולזבח השלמים

Listing the many different קרבנות together, and so we
 compare their Halachos:

הקישו הכתוב לשלמים

מה שלמים שהן קדשים

ושחטן שלא לשמן כשרים ואין מרצין

אף אני אביא אשם שהוא קודש

ושחטו שלא לשמו כשר ואינו מרצה

Just as a קרבן שלמים is valid לשמה, but its owner did
 not fulfill his obligation; so, too, even though a קרבן אשם is
 valid לשמה, its owner does not fulfill his obligation.

And the Gemara points out that we do not compare אשם
 and קרבנות שאר חטאת that they are פסול, because of the
 Pasuk

ושחט אותה לחטאת

אותה לשמה כשרה

שלא לשמה פסולה

הא שאר קדשים

שלא לשמן כשרין

5

**מה להצד השוה שבהן
 שהן באין בנדר ובנדבה**
 All these קרבנות can be brought voluntarily.

Perhaps regarding a קרבן אשם,
 which cannot be brought voluntarily,
 its owner does fulfill his obligation?

Therefore, the Gemara derives this from the היקש
 cited earlier on ד'דף':

The Pasuk says

זאת התורה

לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם

ולמילואים

ולזבח השלמים

Listing the many different קרבנות together,
 and so we compare their Halachos:

אף אני אביא

אשם

שהוא קודש

ושחטו שלא לשמו

כשר

ואינו מרצה

הקישו הכתוב לשלמים

מה שלמים

שהן קדשים

ושחטן שלא לשמן

כשרים

ואין מרצין

Just as a קרבן שלמים is valid לשמה,
 but its owner did not fulfill his obligation;
 so, too, even though a קרבן אשם is valid לשמה,
 its owner does not fulfill his obligation.

The Gemara points out

we do not compare אשם and קרבנות שאר חטאת
 that they are פסול, because of the Pasuk

ושחט אותה לחטאת

הא שאר קדשים

שלא לשמן כשרין

אותה לשמה כשרה

שלא לשמה פסולה

6

2.
 ריש לקיש said
 מודינא לך בעולה
 דאתיא לאחר מיתה
 אשם דלא אתי לאחר מיתה
 מנלן
 That an אשם cannot be brought after its owner's death, and
 so it should not be valid לשמה.

לימא ליה ר' אלעזר
 אשם נמי אתי לאחר מיתה
 However, we know that a אשם CAN be brought after its
 owner's death,

as Rashi explains
 אשם שמתו בעליו רועה
 ודמיו נופלין לקיץ המזבח
 If the owner of a אשם dies, it grazes until it develops a מום,
 a blemish, and it is then sold, and the money is used to
 bring a עולה.

The Gemara answers
 אשם למאי קרב
 למותרו
 חטאת נמי
 מיקרב קרבה מותרה
 Only the value of a אשם is brought after its owner's death,
 as we explained. This Halachah is equally applicable to a
 חטאת, and yet it is לשמה.

However, the Gemara points out
 חטאת אף ע"ג דקרבה מותרה
 מיעט רחמנא הוא
 The Pasuk says "חטאת הוא", specifically invalidating it
 when brought לשמה, and even though
 אשם נמי
 כתיב ביה הוא
 The Pasuk says
 והקטיר אתם הכהן גו' אשם הוא
 Using this term regarding a אשם as well, the Gemara
 explains
 ההוא לאחר הקטרת אימורים הוא דכתיב
 The term is used there AFTER the אימורים were burned;
 therefore, it cannot refer to the Halachah of לשמה,
 which is only relevant during the four עבודות.
 Therefore, the Gemara concludes, ר' אלעזר could have
 answered לקיש ריש.

6

2

ריש לקיש
**מודינא לך בעולה
 דאתיא לאחר מיתה
 אשם דלא אתי לאחר מיתה
 מנלן**

That an אשם cannot be brought after its owner's death,
 and so it should not be valid לשמה.

?

אימא ליה ר' אלעזר
אשם נמי אתי לאחר מיתה
 However, we know that a אשם CAN be brought
 after its owner's death.

as Rashi explains

אשם שמתו בעליו רועה
 ודמיו נופלין לקיץ המזבח

If the owner of a אשם dies, it grazes until it develops
 a מום, a blemish, and it is then sold,
 and the money is used to bring a עולה.

**אשם למאי קרב
 למותרו
 חטאת נמי
 מיקרב קרבה מותרה**

Only the value of a אשם is brought after its owner's death,
 This Halachah is equally applicable to a חטאת,
 and yet it is לשמה.

However, the Gemara points out

**חטאת אף ע"ג דקרבה מותרה
 מיעט רחמנא הוא**

The Pasuk says "חטאת הוא",
 specifically invalidating it when brought לשמה,

And even though

**אשם נמי
 כתיב ביה הוא**

The Pasuk says

והקטיר אתם הכהן גו' אשם הוא
 Using this term regarding a אשם as well,

The Gemara explains

**ההוא לאחר הקטרת אימורים
 הוא דכתיב**

The term is used there AFTER the אימורים were burned;
 therefore, it cannot refer to the Halachah of לשמה,
 which is only relevant during the four עבודות.

Therefore, the Gemara concludes
 ריש לקיש ר' אלעזר could have answered.

7 3.
The Gemara now questions ר"ל's response to ר' אלעזר:
הנהו נמי לייתו ולירצו
ר' אלעזר says that קרבן לאחר מיתה is an example of a קרבן
that is valid but does not atone for its owner. Perhaps
when the heirs bring a קרבן, they DO receive atonement?

The Gemara answers

יולדת

אם היא ילדה

בניה מי ילדו

The heirs have no need for the benefit of the קרבן brought
after childbirth!

However, the Gemara responds

מאן לימא לן

דאי איכא כמה עשה גבה

לא מיתכפרא

Perhaps the woman could have used this עולה to atone
for other מצות עשה that she violated, and if so,

יורשיה נמי מיכפרי

Perhaps the heirs could use the קרבן עולה for the same
purpose?

7 3
The Gemara now questions ר"ל's response to ר' אלעזר:

הנהו נמי לייתו ולירצו

ר' אלעזר says that קרבן לאחר מיתה is an example of a קרבן
that is valid but does not atone for its owner.

?

Perhaps when the heirs bring a קרבן,
they DO receive atonement?

יולדת

אם היא ילדה

בניה מי ילדו

The heirs have no need for the benefit of the קרבן
brought after childbirth!

?

מאן לימא לן

דאי איכא כמה עשה גבה

לא מיתכפרא

Perhaps the woman could have used this עולה
to atone for other מצות עשה that she violated,
and if so,

יורשיה נמי מיכפרי

Perhaps the heirs could use the קרבן עולה
for the same purpose?

8 The Gemara debates whether the heirs have an actual stake in the קרבן, so that they could receive atonement through it:
 On the one hand, ר' יוחנן ruled
 הניח מנחה לשני בניו ומת קריבה ואין בו שותפות
 If someone bequeathed a קרבן מנחה, a meal offering, to his two sons, they can bring the מנחה, even though נפש אמר רחמנא
 A קרבן must have as single owner and cannot be owned by partners.
 Here we see
 לא קניא להו
 The heirs do NOT own the קרבן, and so it is still the קרבן of a single owner, their father.

On the other hand, ר' יוחנן ruled
 הניח בהמה לשני בניו ומת קריבה ואין ממירין בה
 If someone bequeathed a קרבן to his two sons, they can bring the animal as a קרבן, but they cannot make a תמורה, an exchange with the animal, because שותפין לא מצו ממירין
 A קרבן belonging to partners cannot be used for תמורה.
 Here we see
 קניא להו
 The heirs DO own the קרבן.

The Gemara answers
 לא קניא להו
 The heirs do NOT own the קרבן.
 However, the Pasuk says
 אם המר ימיר לרבות את היורש אחד ממיר ואין שנים ממירין
 The Pasuk explicitly excludes from תמורה a קרבן owned by two heirs.

8 On the other hand, ר' יוחנן ruled
הניח בהמה לשני בניו ומת קריבה ואין ממירין בה
 If someone bequeathed a קרבן to his two sons, they can bring the animal as a קרבן, but they cannot make a תמורה, because שותפין לא מצו ממירין
 A קרבן belonging to partners cannot be used for תמורה.

Here we see
קניא להו
 The heirs DO own the קרבן.

8 On the one hand, ר' יוחנן ruled
הניח מנחה לשני בניו ומת קריבה ואין בו שותפות
 If someone bequeathed a קרבן to his two sons, they can bring the מנחה, even though נפש אמר רחמנא
 A קרבן must have a single owner only.

Here we see
לא קניא להו
 The heirs do NOT own the קרבן, and so it is still the קרבן of a single owner, their father.

לא קניא להו
 The heirs do NOT own the קרבן.

However, the Pasuk says
אם המר ימיר לרבות את היורש אחד ממיר ואין שנים ממירין
 The Pasuk explicitly excludes from תמורה a קרבן owned by two heirs.